

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **R. P.** ,

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 23 października 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 15 lutego 2024 r., II AKa 401/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 6 października 2023 r., XIV K 26/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 lutego 2024 r., II AKa 401/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6 października 2023 r., XIV K 26/20, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa R. P. , który został uznany za winnego czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu prawomocnie karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także orzeczono obowiązek naprawienia szkody w kwocie 600.000 zł.

W kasacji zawarty został także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nim wyroku. W uzasadnieniu tego wniosku obrońca wskazał, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowano pogląd, zgodnie z którym wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku powinno nastąpić wówczas, gdy jego wykonanie powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty. W wypadku wyroku skazującego chodzi o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien ponieść. Dlatego konieczna jest ocena stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat zarzutów kasacyjnych. W ocenie obrońcy już wstępna analiza kasacji i uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego z wysokim stopniem prawdopodobieństwa prowadzi do wniosku, że Sąd ten dopuścił się naruszeń prawa objętych zarzutami. Obrońca zwraca uwagę, że kara wymierzona R. P. jest karą wysoką i bezwzględną. Zdaniem obrońcy R. P. powinien oczekiwać na rozstrzygnięcie kasacji na wolności, bo istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że zaskarżony wyrok jest niesłuszny, co w konsekwencji powodowałoby niesłuszną izolację. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy wstrzymany powinien być także obowiązek naprawienia szkody, zwłaszcza jeżeli uwzględni się wysoką kwotę zasądzoną z tego tytułu i wysoce prawdopodobny brak możliwości uzyskania jej zwrotu od pokrzywdzonego. Każdy dzień niesłusznej izolacji i narażanie skazanego na potencjalnie możliwe problemy z odzyskaniem sum wpłaconych tytułem nienależnego obowiązku naprawienia szkody postrzegać należy jako stratę, która może być niepowetowana. Obrońca podsumowuje, że wstrzymanie wykonania wyroku może zapobiec daleko idącym, negatywnym konsekwencjom, które są realnie możliwe w okolicznościach tej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylecia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed

rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary lub innych środków penalnych do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Powyższe ma znaczenie także przy wniosku dotyczącym również innych rozstrzygnięć niż orzeczenie o winie i karze, tak jak w tym przypadku wniosku odnoszącym się do rozstrzygnięcia co do obowiązku naprawienia szkody. Ewentualna zasadność wstrzymania wykonania wyroku w tym zakresie jest determinowana skutecznością zarzutów kasacji, gdyż rozstrzygnięcie w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody ma charakter akcesoryjny wobec pierwotnego rozstrzygnięcia o winie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ms]